

L 559

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Procedurile privind redresarea financiară și falimentul societăților de asigurare instituite prin prezenta lege se aplică asigurătorilor și/sau reasigurătorilor, așa cum aceștia sunt definiți la art.2 din Legea nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv sucursalelor acestora cu sediul în străinătate, precum și sucursalelor și filialelor societăților de asigurare din alte state terțe, care au sediul în România.

(2) Dispozițiile prezentei legi nu se aplică intermediarilor în asigurări, așa cum sunt definiți prin Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, aceștia fiind supuși reglementărilor dreptului comun în materie de reorganizare judiciară și de faliment, cuprinse în Legea nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. – (1) Prezenta lege reglementează procedura redresării financiare a societății de asigurare, precum și procedura falimentului acesteia în caz de insolvabilitate.

(2) Măsurile aplicate în cadrul procedurilor reglementate de prezenta lege urmăresc protejarea intereselor legitime și a drepturilor creditorilor de asigurări.

Art. 3. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

a) *societate de asigurare* – asigurătorul și/sau reasigurătorul, astfel cum aceștia sunt definiți la art.2 din Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

b) *procedura de redresare financiară* – totalitatea modalităților și a măsurilor cu caracter administrativ dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, ca autoritate competentă, care sunt destinate să mențină sau să restabilească situația financiară a unei societăți de asigurare;

c) *procedura falimentului* - procedura care implică orice măsuri necesare pentru realizarea activelor societății de asigurare debitoare aflate în stare de insolvabilitate și pentru distribuirea fondurilor între creditori, acționari și asociați;

d) *autoritate competentă* – Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, ca autoritate administrativă autonomă de specialitate, autoritatea judiciară, precum și alte autorități prevăzute de lege, abilitate în ceea ce privește aplicarea procedurii redresării financiare și, respectiv, a falimentului societăților de asigurare;

e) *autorități de supraveghere* – autoritățile naționale care, prin lege sau alte reglementări, sunt abilitate să supravegheze societățile de asigurare;

f) *administrator special* – orice persoană fizică sau juridică desemnată de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, însărcinată cu aplicarea măsurilor administrative de redresare financiară a societății de asigurare;

g) *lichidator* – orice persoană fizică sau juridică desemnată de autoritatea judiciară competentă, în vederea gestionării procedurii falimentului societății de asigurare debitoare;

h) *creditori de asigurări* – persoane asigurate, deținători de polițe de asigurare, beneficiari ai contractelor de asigurare, precum și oricare alte terțe persoane prejudiciate prin nerespectarea condițiilor de

asigurare ale contractelor, ale căror creanțe nu au fost onorate de societatea de asigurare;

i) *creanțe de asigurări* – sumele cuvenite creditorilor de asigurări și care rezultă dintr-un contract de asigurare, inclusiv sumele rezervate pentru acești creditori atunci când unele elemente ale datoriei nu sunt cunoscute încă. De asemenea, se consideră creanțe de asigurări creanțele Fondului de garantare, precum și primele datorate de către societatea de asigurare debitoare, rezultate din încetarea ori, după caz, din anularea contractelor de asigurare sau operațiunilor efectuate, conform legii aplicabile acestora, înainte de deschiderea procedurii de faliment;

j) *stare de insolvabilitate* - acea stare a societății de asigurare caracterizată prin una dintre următoarele situații:

1. incapacitatea vădită de plată a datoriilor exigibile cu disponibilitățile bănești;

2. scăderea valorii marjei de solvabilitate disponibile sub jumătate din limita minimă prevăzută de reglementările legale în vigoare pentru fondul de siguranță;

3. imposibilitatea restabilirii situației financiare a societății de asigurare în cadrul procedurii de redresare financiară;

k) *concordat* – convenția intervenită înainte sau după deschiderea procedurii de faliment, încheiată între societatea de asigurare debitoare și creditorii de asigurări, având ca obiect modul și termenele de plată a creanțelor de asigurări pe care aceștia le dețin;

l) *stat membru* - statul membru al Uniunii Europene sau statul aparținând Spațiului Economic European;

m) *stat membru de origine* - statul membru în care societatea de asigurare a fost autorizată;

n) *stat membru gazdă* - statul membru, altul decât statul membru de origine, în care societatea de asigurare are deschisă o sucursală;

o) *stat terț* – statul care nu este membru al Uniunii Europene sau care nu aparține Spațiului Economic European;

p) *filială* - unitatea operațională cu personalitate juridică, înființată în condițiile legii, la care o societate de asigurare deține direct sau indirect majoritatea drepturilor de vot;

r) *sucursală* - orice entitate fără personalitate juridică, aparținând unei societăți de asigurare, care desfășoară în mod direct, în

limita mandatului primit, activități de asigurare pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul membru de origine;

s) *persoană semnificativă* – administratorul și/sau conducerea executivă a societății de asigurare;

t) *acționar semnificativ* – orice persoană care, nemijlocit și singură, sau, după caz, prin intermediul ori în legătură cu alte persoane, exercită drepturi ce decurg din deținerea unor acțiuni care, cumulate, reprezintă cel puțin 10% din capitalul social al unei societăți de asigurare, sau îi conferă acesteia cel puțin 10% din totalul drepturilor de vot în adunarea generală a acționarilor ori care, după caz, dau posibilitatea acestei persoane să exercite o influență semnificativă asupra conducerii societății de asigurare în cadrul căreia are poziția semnificativă;

u) *fond de garantare* – fondul de protecție prevăzut la art.60 din Legea nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Procedura de redresare financiară. Reguli generale

Art. 4. – (1) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și a celor prevăzute de normele date în aplicarea acesteia, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor procedează periodic la verificarea situației financiare a societății de asigurare, fie în baza documentelor și a raportărilor transmise de aceasta, conform legii, fie în urma acțiunilor de analiză, îndrumare și control efectuate de organele de specialitate ale acestei autorități.

(2) Verificarea se poate efectua oricând de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, inclusiv în urma sesizărilor creditorilor de asigurări referitoare la situația financiară a societății de asigurare, în vederea prevenirii stării de insolvabilitate și/sau a restabilirii situației acesteia în cadrul procedurii de redresare financiară.

Art. 5. – (1) Procedura de redresare financiară implică orice intervenție a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor pentru luarea măsurilor necesare restabilirii situației financiare a societății de asigurare, în scopul prevenirii stării de insolvabilitate a acesteia și a evitării declanșării procedurii falimentului.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este singura autoritate competentă, abilitată să decidă aplicarea modalităților și a măsurilor de redresare financiară în ceea ce privește societățile de asigurare, inclusiv sucursalele acestora din alte state membre, precum și sucursalele și filialele societăților de asigurare din state terțe, care au sediul în România. Măsurile de redresare financiară nu împiedică deschiderea, de către statul membru de origine, a unei proceduri de faliment.

(3) Comisia de Supraveghere informează de urgență autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre cu privire la decizia sa de a adopta măsuri de redresare financiară împotriva unei societăți de asigurare, inclusiv efectele concrete posibile ale unor astfel de măsuri.

Art. 6. – (1) În toate cazurile, societatea de asigurare este obligată să pună la dispoziția Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor toate documentele și informațiile solicitate în vederea verificării și să asigure desfășurarea activității de analiză și control în condiții optime și cu celeritate.

(2) La cererea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, societatea de asigurare este obligată să determine și să comunice acesteia, în termen de 48 de ore de la solicitare, situația financiară, precum și marja de solvabilitate minimă.

Art. 7. – O societate de asigurare intră în procedura de redresare financiară reglementată de prezenta lege atunci când, după caz:

a) se constată nerespectarea, în orice mod, a prevederilor art.6 alin.(2), precum și a oricăror altor prevederi legale referitoare la activitatea de asigurare, punându-se în pericol onorarea obligațiilor asumate față de creditorii de asigurări;

b) valoarea marjei de solvabilitate disponibile scade sub limita minimă prevăzută de reglementările emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

c) valoarea marjei de solvabilitate disponibile scade sub limita minimă prevăzută de reglementările legale în vigoare pentru fondul de siguranță.

Art. 8. – (1) În cazurile prevăzute la art.7, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate dispune, prin decizie motivată,

deschiderea procedurii de redresare financiară prin una dintre următoarele modalități:

a) redresarea societății de asigurare pe bază de plan de redresare financiară;

b) redresarea societății de asigurare prin administrare specială.

(2) Prin decizia de deschidere a procedurii, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate dispune aplicarea de către societatea de asigurare a uneia sau mai multora dintre următoarele măsuri prudențiale principale:

a) limitarea volumului de prime brute sau nete subscrise, pe o perioadă cuprinsă între 3 luni și un an, astfel încât acestea să nu depășească valorile stabilite prin decizia de deschidere a procedurii de redresare;

b) interzicerea reînnoirii contractelor de asigurare ajunse la scadență sau, după caz, doar a unor tipuri de contracte de asigurare, expres stabilite prin decizia de redresare financiară;

c) interzicerea subscrierii unor noi contracte de asigurare și a încasării primelor aferente, pe perioada expres stabilită prin decizia de redresare financiară;

d) efectuarea de către societatea de asigurare a transferului portofoliului de asigurări, în tot sau în parte, în condițiile și cu respectarea prevederilor legale în vigoare în materie; în cazul dispunerii acestei măsuri, societatea de asigurare va efectua operațiunile privind transferul de portofoliu în regim de urgență, fără ca acestea să poată depăși 60 de zile de la data luării măsurii;

e) obligarea administratorilor societății de asigurare de a convoca de îndată o adunare generală extraordinară, cu propunerea efectuării operațiunii de majorare a capitalului social sau, după caz, a fondului de rezervă liberă vărsat; termenul de întrunire nu va putea fi mai mare de 5 zile de la data convocării, iar efectuarea operațiunilor de majorare a capitalului social nu va putea depăși 30 de zile lucrătoare de la data primirii deciziei de declanșare a procedurii de redresare financiară;

f) interzicerea efectuării de către societatea de asigurare a anumitor investiții;

g) restrângerea rețelei teritoriale a societății de asigurare prin desființarea, în condițiile legii, a anumitor filiale și sucursale, puncte de lucru și/sau a altor sedii secundare ale societății de asigurare, precum și/sau înlocuirea persoanelor semnificative cu privire la care s-a stabilit

responsabilitatea pentru ajungerea societății în procedură de redresare financiară;

h) verificarea, inventarierea și instrumentarea, după caz, a dosarelor de daună, înregistrate în evidențele societății de asigurare, în vederea evaluării daunelor reale și a stabilirii obligațiilor de plată față de creditorii de asigurări; activitatea de verificare, inventariere și instrumentare a dosarelor se va face în regim de urgență, fără a se putea depăși un termen de 30 de zile de la data primirii deciziei de declanșare a procedurii de redresare financiară.

(3) Prin decizia de deschidere a procedurii de redresare financiară, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate dispune, după caz:

a) luarea unor măsuri cu privire la bunurile și/sau activele societății de asigurare, constând în inventarierea lor de către aceasta și conservarea pe toată perioada procedurii de redresare financiară; răspunderea pentru neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a acestor măsuri dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor aparține persoanelor semnificative ale societății de asigurare;

b) numirea uneia sau mai multor persoane care să supravegheze modul de întocmire și de respectare a planului de redresare financiară;

c) orice alte măsuri prudențiale necesare restabilirii situației financiare a societății de asigurare, în vederea garantării protejării drepturilor și intereselor legitime ale creditorilor de asigurări.

(4) Dacă este cazul, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate solicita instanței competente încuviințarea unor măsuri asigurătorii cu privire la bunurile și/sau activele societății de asigurare, potrivit legii.

Art.9.- (1) Decizia de deschidere a procedurii de redresare financiară prevăzută la art.8 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, precum și în două ziare de circulație națională, în conformitate cu dispozițiile legale.

(2) Efectele procedurii de redresare financiară asupra unui proces civil în curs privind un bun sau un drept de care a fost deposedată societatea de asigurare sunt reglementate de legea statului membru în care procesul este în curs.

(3) După publicarea deciziei, conform alin.(1), Comisia de Supraveghere a Asigurărilor publică de îndată, în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, un extras din decizia sa cu privire la măsurile de redresare financiară. În cazul în care statul român, prin Comisia de

Supraveghere a Asigurărilor, este informat cu privire la adoptarea unor măsuri de reorganizare adoptate de autoritățile competente din alte state membre, acesta asigură, prin autoritatea de supraveghere, publicarea unor astfel de măsuri, conform alin.(1).

(4) Publicația prevăzută la alin. (3) va conține: denumirea autorității competente, legea aplicabilă procedurii de redresare financiară, precum și, dacă este cazul, administratorul desemnat. Publicarea extrasului din decizia de redresare se efectuează în limba română sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care este publicată informația.

(5) Măsurile de redresare financiară se aplică indiferent de dispozițiile privind publicarea prevăzute la alin. (3) și (4) și își produc toate efectele în ceea ce privește creditorii de asigurări, inclusiv în ceea ce privește acționarii sau asociații și angajații societății de asigurare, considerați ca atare, ale căror drepturi sunt exclusiv afectate ca urmare a aplicării acestor măsuri.

(6) Efectele deschiderii procedurii de redresare financiară se află sub incidența legii române, cu excepția celor care poartă asupra contractelor și a drepturilor menționate în continuare, care sunt sub incidența următoarelor norme:

a) contractele de muncă și relațiile de muncă sunt reglementate numai de legea statului membru aplicabilă contractelor/relațiilor de muncă;

b) contractul care conferă un drept de folosință sau prin care se dobândește proprietatea asupra unui bun imobil este reglementat doar de legea statului membru pe teritoriul căruia acest bun este situat;

c) drepturile societății de asigurare privind o proprietate imobiliară, o navă sau o aeronavă supuse înscrierii într-un registru public sunt reglementate doar de legea statului membru sub a cărei autoritate se ține registrul respectiv.

(7) Deschiderea procedurii de redresare financiară nu afectează drepturile reale ale creditorilor sau terților în ceea ce privește bunurile corporale sau necorporale, activele mobiliare sau imobiliare - atât bunuri determinate, cât și ansambluri de bunuri nedeterminate - care aparțin societății de asigurare și care sunt situate pe teritoriul altui stat membru în momentul deschiderii procedurii. Drepturile reale ale creditorilor sau terților înseamnă, în special:

a) dreptul de a valorifica bunul sau de a asigura valorificarea acestuia și de a beneficia de profitul ori venitul generat, în special pe baza unui gaj sau a unei ipoteci;

b) dreptul exclusiv de a recupera o creanță, în special un drept garantat prin constituirea unui gaj sau cesiunea acestei creanțe cu titlu de garanție;

c) dreptul de revendicare a bunului și/sau de restituire a acestuia de la oricine îl posedă și/sau îl folosește contra voinței titularului de drept;

d) dreptul real de a percepe fructele unui bun; este asimilat dreptului real dreptul înscris într-un registru public și opozabil terților, care dă posibilitatea dobândirii unui drept real, în sensul arătat anterior.

(8) Dispozițiile alin. (7) nu împiedică exercitarea acțiunilor privind nulitatea, anularea și/sau inopozabilitatea actelor prejudiciabile tuturor creditorilor, prevăzute de legislația statului membru de origine. Cu toate acestea, legea statului membru de origine nu se va aplica atunci când persoana care a beneficiat de un act juridic prejudiciabil tuturor creditorilor face dovada că sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) actul menționat se află sub incidența legislației unui alt stat membru decât cel de origine;

b) legea statului membru de origine nu prevede nici un mijloc de atacare a actului respectiv.

Art. 10. – (1) Procedura de redresare financiară declanșată împotriva unei societăți de asigurare care cumpără un bun nu afectează drepturile garantate ale vânzătorului atunci când, în momentul deschiderii procedurii respective, bunul respectiv se află situat pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care procedurile respective au fost deschise.

(2) Procedura de redresare financiară declanșată împotriva unei societăți de asigurare care vinde un bun, după livrarea acestuia, nu constituie o cauză de rezoluțiune sau de denunțare a vânzării și nu împiedică dobândirea de către cumpărător a proprietății, dacă bunul respectiv se află, la momentul deschiderii procedurii, pe teritoriul unui stat membru, altul decât acela în care procedura respectivă a fost deschisă. În cazul în care, printr-un act încheiat după adoptarea măsurilor de reorganizare, o societate de asigurare înstrăinează, cu titlu oneros, un activ imobiliar, o navă sau o aeronavă supusă înscrierii într-

un registru public, sau valori mobiliare ori titluri a căror existență sau transfer presupune înscrierea într-un registru sau cont, stabilit prin lege, sau care sunt plasate într-un sistem central de depozite reglementat de legea unui stat membru, validitatea actului respectiv se află sub incidența legii statului membru pe teritoriul căruia se află activul imobiliar sau sub autoritatea căruia se ține registrul, contul sau sistemul respectiv.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu împiedică exercitarea acțiunilor privind nulitatea, anularea și/sau inopozabilitatea, reglementate de legea statului membru de origine.

(4) Procedura de redresare financiară nu împiedică și nu afectează exercitarea drepturilor creditorilor de asigurări privind compensarea creanțelor lor cu cele ale societății de asigurare supuse acestei proceduri, în condițiile legii. Prevederile alin.(3) se aplică în mod corespunzător.

(5) Fără a se aduce atingere dispozițiilor art.9 alin.(7) și (8), efectele deschiderii procedurii de redresare financiară asupra drepturilor și obligațiilor participanților la o piață reglementată, se află numai sub incidența legii aplicabile pieței respective. Aceasta nu împiedică acțiunile privind nulitatea, anularea și/sau inopozabilitatea reglementate de legea statului membru de origine, care se pot exercita pentru a nu ține seama de plățile sau tranzacțiile efectuate în conformitate cu legea aplicabilă pieței respective.

Art. 11. – (1) Procedura de redresare financiară își produce efectele în întreaga Comunitate din momentul în care aceasta își produce efectele în statul membru unde ea s-a declanșat.

(2) Procedura de redresare financiară își produce toate efectele în întreaga Comunitate, în conformitate cu legislația statului român, fără alte formalități, inclusiv în ceea ce privește părți terțe din alte state membre, chiar dacă legislația acelor state membre nu prevede astfel de măsuri de redresare financiară sau subordonează aplicarea lor unor condiții care nu sunt îndeplinite. Măsurile de redresare financiară adoptate în conformitate cu legislația unui stat membru se aplică în mod corespunzător pe teritoriul statului român.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, ca autoritate competentă și autoritate de supraveghere, informează de urgență autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre cu privire la decizia sa de a declanșa o procedură de redresare financiară, inclusiv

efectele concrete posibile ale unei astfel de proceduri. Informarea se face înainte de adoptarea unei astfel de decizii sau imediat după acest moment.

SECȚIUNEA 1

Redresarea societăților de asigurare pe bază de plan de redresare financiară

Art.12.- (1) În cazul deschiderii procedurii de redresare financiară pe bază de plan, consiliul de administrație sau, după caz, administratorul unic al societății de asigurare este obligat să întocmească și să depună la sediul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor un plan de redresare financiară, în termen de cel mult 20 de zile de la data comunicării societății de asigurare a deciziei prevăzute la art.8 alin.(1) lit.a).

(2) Planul de redresare financiară va cuprinde, în mod obligatoriu, perspectivele de redresare financiară a societății, precum și modalitățile concrete și termenele de îndeplinire a măsurilor și dispozițiilor stabilite prin decizia de redresare financiară, emisă de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Planul va include, de asemenea, pentru următorii 3 ani financiari, cel puțin următoarele informații:

- a) estimări ale cheltuielilor de achiziție și de administrare;
- b) bugetul de venituri și cheltuieli aferent activității de asigurare directă, a acceptărilor și cedărilor în reasigurare;
- c) bugete anuale;
- d) o estimare a resurselor financiare cu care se intenționează să se acopere obligațiile asumate, luate în calcul pentru determinarea marjei de solvabilitate minimă;
- e) programe de reasigurare;
- f) programul de plată a datoriilor.

Art. 13. – În urma analizării planului de redresare financiară, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor emite o decizie prin care, după caz, poate hotărî:

- a) aprobarea planului de redresare financiară;
- b) completarea și/sau modificarea planului de redresare financiară, în termen de cel mult 5 zile de la data luării la cunoștință despre decizia de completare și/sau de modificare;

c) respingerea planului de redresare financiară.

Art. 14. – (1) De la data comunicării deciziei de aprobare a planului de redresare financiară, societatea de asigurare este obligată să îndeplinească în mod corespunzător măsurile cuprinse în plan, la termenele și în condițiile stabilite, astfel cum acestea au fost dispuse și aprobate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor. De asemenea, societatea de asigurare este obligată să aducă la cunoștința tuturor creditorilor de asigurări cunoscuți, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii deciziei, măsurile și dispozițiile stabilite de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică în mod corespunzător și în cazul aprobării modificărilor și/sau completărilor ulterioare ale planului de redresare financiară, efectuate potrivit art.13 lit. b).

Art. 15. – În cazul respingerii planului de redresare financiară, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor emite o decizie motivată prin care poate dispune una dintre următoarele măsuri:

a) obligarea societății de asigurare la elaborarea unui program de finanțare în regim de urgență; în acest caz, dispozițiile prevăzute la art.12 - 14 se vor aplica în mod corespunzător;

b) aplicarea prevederilor art.8 alin.(1) lit.b) și desemnarea unui administrator special;

c) închiderea procedurii de redresare financiară; în acest caz, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va retrage autorizația de funcționare a societății de asigurare și, în situația constatării stării de insolabilitate a acesteia, va cere tribunalului deschiderea, de îndată, a procedurii falimentului, potrivit art.3 lit.j) pct.3.

SECȚIUNEA a 2-a

Redresarea societăților de asigurare prin administrare specială

Art. 16. – În situația aplicării modalității de redresare financiară prevăzută la art.8 alin.(1) lit. b), Comisia de Supraveghere a Asigurărilor desemnează o persoană în calitate de administrator special care, în principal, va duce la îndeplinire și va lua toate măsurile necesare restabilirii situației financiare a societății de asigurare, cu respectarea dispozițiilor, a termenelor și a condițiilor cuprinse în decizia de redresare financiară.

Art. 17. – (1) În toate cazurile, administratorul societății de asigurare este obligat să aducă, de îndată, la cunoștință administratorului special toate măsurile stabilite în sarcina acestuia prin decizia de redresare financiară emisă de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Drepturile, obligațiile, precum și competențele administratorului special se stabilesc prin norme ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 18. – (1) Odată cu desemnarea administratorului special, în condițiile prezentei legi, se suspendă:

a) atribuțiile legale ale acționarilor semnificativi și ale persoanelor semnificative ale societății de asigurare; aceste atribuții se transferă administratorului special pe toată perioada administrării speciale;

b) drepturile de vot în privința numirii și revocării administratorilor societății de asigurare, dreptul la dividende al acționarilor, activitatea, precum și dreptul la remunerație ale consiliului de administrație sau ale administratorului unic, după caz.

(2) Suspendarea operează pe toată perioada administrării speciale.

Art. 19. – (1) Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor prevăzută la art.8, art.13 și art.15 este executorie.

(2) Împotriva deciziei, societatea de asigurare poate face plângere la secția de contencios administrativ a Curții de Apel București, în termen de 10 zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii.

(3) Plângerea se judecă cu celeritate și cu precădere; plângerea nu suspendă executarea deciziei Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor. Hotărârea instanței este definitivă și poate fi atacată cu recurs, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Închiderea procedurii de redresare financiară.

Efectele închiderii procedurii.

Drepturile și obligațiile creditorilor de asigurări

Art. 20. – Închiderea procedurii de redresare financiară a societății de asigurare se dispune prin decizie motivată, emisă de

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit legii, atunci când, după caz:

a) se constată restabilirea situației financiare a societății de asigurare, ca urmare a îndeplinirii în mod corespunzător a modalității și a măsurilor de redresare financiară;

b) măsurile aplicate în cadrul procedurii de redresare financiară nu au fost îndeplinite în mod corespunzător, în termenele și în condițiile stabilite, sau aplicarea acestora nu a putut conduce, pe perioada în care au fost luate, la atingerea scopului urmărit și la înlăturarea cauzelor care le-au generat.

Art. 21. – (1) Prin decizia de închidere a procedurii de redresare financiară, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor dispune, după caz:

a) revocarea deciziei prevăzute la art.8, în situația prevăzută la art.20 lit.a);

b) retragerea autorizației de funcționare a societății de asigurare, precum și, dacă se constată insolvabilitatea acesteia, solicitarea, de îndată, a declanșării procedurii falimentului, în situația prevăzută la art.20 lit.b).

(2) Prin decizia de închidere a procedurii de redresare financiară, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor dispune, dacă este cazul, revocarea administratorului special desemnat în condițiile prezentei legi și încetarea atribuțiilor acestuia.

(3) Prevederile art.9 alin.(1) și ale art.19 se aplică în mod corespunzător și în cazul deciziei de închidere a procedurii de redresare financiară.

Art. 22. – În cazul prevăzut la art.21 alin.(1) lit.b), la data publicării deciziei privind închiderea procedurii de redresare financiară și constatarea stării de insolvabilitate a societății de asigurare se naște dreptul creditorilor de asigurări de a solicita plata sumelor cuvenite de la Fondul de garantare.

Art. 23. – (1) În termen de 10 zile de la data publicării deciziei de închidere a procedurii de redresare financiară, societatea de asigurare aflată în stare de insolvabilitate este obligată să predea administratorului Fondului de garantare evidența completă a dosarelor de daună, precum și evidențele tehnico-operative și contabile aferente acestor dosare, în vederea publicării listei potențialilor creditori de asigurări beneficiari ai

sumelor cuvenite de la Fondul de garantare. Răspunderea pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligației revine persoanelor semnificative ale societății de asigurare.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin.(1), administratorul Fondului de garantare desemnează o comisie specială, formată din proprii specialiști, cu următoarea componență:

a) doi membri din partea conducerii, dintre care unul are calitatea de președinte al comisiei;

b) conducătorul departamentului financiar sau înlocuitorul legal al acestuia, după caz;

c) doi reprezentanți ai direcției tehnice, cu experiență în materie de lichidare de daune;

d) doi reprezentanți ai direcției generale juridice, cu experiență de cel puțin 3 ani în domeniul juridic.

(3) După expirarea termenului prevăzut la alin.(1), comisia special constituită ia toate măsurile necesare pentru publicarea listei creditorilor de asigurări ale căror creanțe certe, lichide și exigibile au rezultat din evidențele transmise de societatea de asigurare, conform alin.(1).

Art. 24. – (1) În termen de 60 de zile de la publicarea listei creditorilor de asigurări prevăzute la art.23 alin.(3), orice persoană care nu figurează în lista creditorilor cerți și care pretinde vreun drept de creanță de asigurări împotriva societății de asigurare poate formula, sub sancțiunea decăderii din drept, o cerere motivată în acest sens, adresată administratorului Fondului de garantare.

(2) Cererea prevăzută la alin.(1) se formulează în scris de către fiecare pretins creditor în parte și se depune la sediul administratorului Fondului de garantare, prin intermediul serviciilor de poștă, recomandat, cu confirmare de primire. Odată cu cererea, persoana respectivă anexează documentele și înscrisurile justificative și menționează toate elementele necesare stabilirii cu exactitate a cuantumului sumelor solicitate; în măsura în care aceste înscrisuri justificative nu există, în cerere se precizează motivul imposibilității depunerii lor.

(3) În cerere se vor menționa, în principal, următoarele elemente: natura creanței, momentul nașterii sale și valoarea certă sau estimată a acesteia, dacă se revendică vreun privilegiu sau o garanție reală în ceea ce privește creanța, precum și care sunt bunurile acoperite de asigurarea lor.

(4) Cererea precum și actele și informațiile solicitate conform alin.(2) și (3) se depun în limba română; traducerile actelor se vor transmite numai sub semnătura autorizată a traducătorului, conform legii.

(5) După primirea fiecărei cereri în condițiile alin.(1) – (4), comisia special constituită, desemnată conform art.23 alin.(2), înregistrează și analizează întreaga documentație aferentă cererii. Pe baza propunerilor comisiei, administratorul Fondului de garantare va emite o decizie de aprobare sau, după caz, de respingere a cuantumului sumelor pretinse de la Fond. Împotriva deciziei se poate formula plângere, în condițiile prevăzute de art.19.

(6) După expirarea termenului prevăzut la alin.(1), comisia va publica lista creditorilor de asigurări acceptați la plata sumelor convenite de la Fondul de garantare. Pentru creditorii acceptați la plată prin hotărâre judecătorească, publicarea se va face, pentru fiecare caz în parte, după ce această hotărâre a rămas irevocabilă.

Art. 25. – (1) În cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la art.24 alin.(1), o persoană invocă vreun drept de creanță împotriva societății de asigurare debitoare ca urmare a producerii ulterioare, dar nu mai târziu de data pronunțării hotărârii de faliment, a unor riscuri acoperite printr-o poliță de asigurare în vigoare la data închiderii procedurii de redresare financiară, aceasta poate formula, sub sancțiunea decăderii, o cerere, în termen de cel mult 30 de zile de la data producerii riscului asigurat, în condițiile art.24 alin.(2) - (4).

(2) În cazul contractelor de asigurare privind răspunderea civilă obligatorie pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, în situația în care portofoliul acestor contracte nu a fost transferat până la data închiderii procedurii de redresare financiară, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor dispune toate măsurile necesare informării asiguraților atât cu privire la obligația acestora de a denunța, în termen de cel mult 90 de zile de la data deschiderii procedurii falimentului, contractele de asigurare încheiate cu societatea debitoare, cât și cu privire la dreptul acestora de recuperare a primelor de asigurare aferente, pentru perioada cuprinsă între momentul denunțării contractului și cel al expirării duratei de valabilitate a acestuia.

(3) În cazul producerii riscurilor acoperite prin contractele prevăzute la alin.(2), între momentul deschiderii procedurii falimentului și cel al rezilierii acestora, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data

pronunțării hotărârii de faliment, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor nominalizează o societate de asigurare, dintre cele autorizate să practice asigurări de răspundere civilă obligatorie, în vederea constatării și evaluării daunelor. Sumele convenite asiguraților, stabilite de societatea de asigurare și acceptate la plată de comisia special constituită, prevăzută la art.23 alin.(2), se plătesc din resursele Fondului de garantare, în condițiile și cu respectarea prevederilor prezentei legi și ale normelor emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în aplicarea acesteia.

(4) Prevederile art.24 alin.(2) – (6) se aplică în mod corespunzător și în cazul cererilor persoanelor prevăzute la alin.(1).

Art. 26. – În toate cazurile în care consideră că este necesar, comisia special constituită, prevăzută la art.23 alin.(2), poate solicita persoanelor prevăzute la art.24 și art. 25 completarea documentației, precum și/sau precizarea ori furnizarea de informații suplimentare cu privire la cererea creditorului de asigurări. Informațiile solicitate se transmit comisiei, sub sancțiunea respingerii cererii, în termen de cel mult 10 zile de la data primirii solicitării acesteia.

Art. 27. – (1) Administratorul Fondului de garantare se subrogă în toate drepturile creditorilor de asigurări pentru sumele egale cu plățile pe care le-a plătit din disponibilitățile Fondului.

(2) Prin derogare de la prevederile art.37 din Legea nr.64/1995, administratorul Fondului de garantare poate înregistra la masa credală, în tot cursul procedurii de faliment, în vederea recuperării lor, orice sume, dobânzi și/sau cheltuieli pe care acesta le-a achitat din resursele Fondului.

(3) În condițiile alin.(1) și (2), administratorul Fondului de garantare este îndreptățit să înregistreze și să recupereze, în cadrul procedurii falimentului societății de asigurare debitoare, toate sumele achitate creditorilor, pe măsura plăților efectuate, ca urmare a producerii riscurilor asigurate după momentul declanșării procedurii de faliment.

CAPITOLUL III

Procedura falimentului societăților de asigurare

SECȚIUNEA 1

Cererea introductivă.

Organele care aplică procedura și atribuțiile acestora

Art. 28. – (1) Procedura falimentului se deschide pe baza unei cereri introduse fie de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, fie de societatea de asigurare debitoare sau de creditorii acesteia, după caz.

(2) Procedura falimentului unei societăți de asigurare autorizate în România, inclusiv referitoare la succursalele acesteia stabilite în alte state membre, este guvernată de legea română în ceea ce privește regimul și aplicarea procedurii falimentului, în mod special cu privire la:

a) bunurile care fac obiectul acestei proceduri, precum și regimul bunurilor dobândite de societatea de asigurare debitoare după deschiderea procedurii;

b) atribuțiile societății de asigurare debitoare și ale lichidatorului;

c) condițiile în care se poate invoca o compensare;

d) efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare, în care societatea de asigurare debitoare este parte;

e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditorii de asigurări, cu excepția cauzelor aflate pe rolul instanțelor din alte state membre;

f) creanțele care trebuie să fie declarate asupra societății de asigurare debitoare și regimul creanțelor care iau naștere după deschiderea procedurii falimentului;

g) regulile privind declararea, verificarea și admiterea creanțelor;

h) regulile privind distribuirea veniturilor obținute din valorificarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanțelor de asigurări și drepturile creditorilor de asigurări care au obținut o plată parțială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării;

i) condițiile și efectele închiderii procedurii falimentului, în special prin concordat;

j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii de faliment;

k) suportarea costurilor și a cheltuielilor aferente procedurii falimentului;

l) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile și interesele legitime ale tuturor creditorilor de asigurări.

Art. 29. – (1) În temeiul prezentei legi, societatea de asigurare debitoare aflată în stare de insolvabilitate, așa cum aceasta este definită la art.3 lit.j) pct.1, este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă procedurii falimentului. Cererea se depune în termen de cel mult 20 de zile de la data intervenirii sau, după caz, a creării stării de insolvabilitate.

(2) Înainte de înregistrarea la tribunal, cererea prevăzută la alin.(1) se înaintează Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, odată cu actele și documentele doveditoare, în vederea analizării acesteia și a formulării întâmpinării prevăzute la art.31 alin.(1). Societatea de asigurare debitoare va anexa la cerere, în mod obligatoriu, registrul special al activelor care acoperă rezervele tehnice, prevăzut în anexa nr.2 la Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 30. – (1) Creditorii societății de asigurare debitoare, alții decât creditorii de asigurări prevăzuți la art.23 alin.(3), art.24 alin.(6) și art.25 alin. (1), ale căror sume pretinse se plătesc din disponibilitățile Fondului de garantare, pot înregistra la tribunal o cerere de deschidere a procedurii de faliment împotriva societății debitoare, în condițiile prezentei legi.

(2) Prevederile art.29 alin.(2) se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește înaintarea către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a cererii, a actelor și documentelor doveditoare.

Art. 31. – (1) Cererea prevăzută la art.29 alin.(1) și la art.30 alin.(1) se înregistrează de tribunal, odată cu întâmpinarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, prin care aceasta comunică dacă societatea de asigurare debitoare face sau nu obiectul unei proceduri de redresare financiară, potrivit prezentei legi, pentru restabilirea situației sale financiare sau, după caz, pentru onorarea plăților către creditori, în cadrul unor măsuri administrative de redresare financiară.

(2) Deschiderea procedurii falimentului se pronunță de tribunal dacă:

a) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a comunicat, prin întâmpinare, că la data formulării cererii de deschidere a procedurii falimentului nu se află în curs de desfășurare o procedură de redresare financiară a activității societății de asigurare debitoare, în condițiile prezentei legi, sau

b) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a comunicat, prin întâmpinare, că nu există posibilități reale de restabilire a situației financiare a societății și de plată a creanțelor tuturor creditorilor acesteia în cadrul unei proceduri de redresare financiară.

Art. 32. – (1) În temeiul prezentei legi, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate introduce o cerere privind declanșarea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare debitoare, în oricare dintre cazurile prevăzute la art.3 lit.j) pct.2 și 3.

(2) Cererea va fi însoțită de următoarele înscrisuri, după caz:

a) hotărârea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor privind retragerea autorizației de funcționare a societății de asigurare debitoare și declanșarea procedurii falimentului împotriva acesteia;

b) decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor privind închiderea procedurii de redresare financiară, constatarea stării de insolvabilitate, urmată de declanșarea imediată a procedurii de faliment;

c) orice alte acte sau documente care sunt necesare pentru justificarea cererii de investire a tribunalului.

Art. 33. – (1) În urma înregistrării cererii, conform art.29-32, tribunalul notifică de îndată despre aceasta părților menționate la aceste articole. Notificarea se transmite și administratorului Fondului de garantare.

(2) Contestația societății de asigurare împotriva cererii prevăzute la art.30 și art. 32 poate fi introdusă în cel mult 5 zile de la data primirii notificării cu privire la înregistrarea unei astfel de solicitări. Contestația se judecă cu celeritate și cu precădere; împotriva hotărârii tribunalului se poate exercita recurs, în termen de 10 zile de la comunicare.

(3) La primul termen de judecată, tribunalul va analiza cererea introductivă și documentația aferentă și, în situația în care societatea de asigurare debitoare nu a contestat starea de insolvabilitate, potrivit alin.(2), va pronunța o hotărâre de deschidere a procedurii falimentului.

Art. 34. – (1) În urma pronunțării hotărârii de declanșare a procedurii falimentului, tribunalul comunică de îndată despre aceasta părților interesate, administratorului Fondului de garantare, precum și oficiului registrului comerțului în evidențele căruia societatea de asigurare debitoare este înmatriculată, în vederea efectuării mențiunii “*societate de asigurare în faliment*”. Comunicarea se publică, prin grija Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în cel puțin două ziare de circulație națională, potrivit dispozițiilor legale.

(2) În cazul în care societatea de asigurare debitoare are deschise sucursale și/sau filiale în alte țări, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor comunică de îndată autorității de supraveghere din țara gazdă a sucursalei/filialei respective, despre hotărârea privind deschiderea procedurii de faliment, în conformitate cu dispozițiile legale.

(3) Toate cheltuielile aferente acestor măsuri se suportă din patrimoniul societății de asigurare debitoare; în lipsa disponibilităților necesare, se utilizează disponibilități din fondul de lichidare prevăzut de Legea nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) De la data deschiderii procedurii, toate actele societății de asigurare debitoare poartă mențiunea prevăzută la alin.(1).

Art. 35. – (1) În urma declanșării procedurii falimentului se interzice, sub sancțiunea nulității, acționarilor semnificativi ai societății de asigurare debitoare sau persoanelor care au deținut funcții de conducere să înstrăineze acțiunile deținute la societatea de asigurare debitoare, fără avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și aprobarea judecătorului-sindic.

(2) Judecătorul-sindic va dispune indisponibilizarea acțiunilor, potrivit alin.(1), în registrele de evidență ținute de societatea de asigurare debitoare sau în registre independente.

Art. 36. – Procedura falimentului prevăzută în prezentul capitol, cu excepția recursului prevăzut la art.38 alin.(2), este de competența exclusivă a tribunalului în raza teritorială a căruia se află sediul central al societății de asigurare debitoare, care figurează în evidențele oficiului registrului comerțului, și este exercitată de un judecător-sindic desemnat în condițiile legii.

Art. 37. – În urma pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, tribunalul ridică administratorilor societății de asigurare debitoare dreptul de a reprezenta societatea, de a administra bunurile acesteia și de a dispune de ele.

Art. 38. – (1) Potrivit prevederilor prezentei legi, principalele atribuții ale tribunalului sunt următoarele:

a) pronunțarea hotărârii de deschidere a procedurii falimentului împotriva societății de asigurare debitoare;

b) desemnarea, prin hotărâre, a judecătorului-sindic, stabilirea atribuțiilor acestuia, precum și, dacă este cazul, înlocuirea lui;

c) notificarea administratorului Fondului de garantare, precum și a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor cu privire la înregistrarea cererilor introductive și, respectiv, cu privire la pronunțarea hotărârilor de deschidere a procedurii de faliment împotriva unei societăți de asigurare debitoare;

d) judecarea acțiunilor introduse de judecătorul-sindic pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare hotărârii de declanșare a procedurii falimentului;

e) confirmarea planului de distribuire a sumelor obținute din lichidare;

f) judecarea cererilor de compensare a creanțelor, formulate de societatea de asigurare sau de creditorii de asigurări, după caz, cu avizul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;

g) stabilirea răspunderii civile a organelor de conducere, a cenzorilor, a auditorilor financiari și a personalului de execuție sau cu atribuții de control din cadrul societății de asigurare debitoare;

h) aprobarea modalității de lichidare și confirmarea tranzacțiilor de cumpărare de active și asumare de pasive;

i) confirmarea concordatului, cu avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și aprobarea judecătorului-sindic;

j) pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii falimentului.

(2) Hotărârile tribunalului sunt definitive și executorii și pot fi atacate cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

(3) Recursul se judecă de către Curtea de Apel București, cu celeritate și cu precădere. Dispozițiile art.6¹ alin. (1) și (2) din Legea nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. 39. – (1) Potrivit prezentei legi, judecătorul-sindic are următoarele atribuții principale:

a) sesizarea tribunalului despre orice problemă care necesită soluționarea de către acesta;

b) stabilirea obligațiilor societății de asigurare debitoare, precum și a termenelor de îndeplinire a acestora;

c) desemnarea lichidatorului, controlul asupra activității acestuia, precum și, dacă este cazul, înlocuirea sa;

d) stabilirea programului ședințelor adunărilor creditorilor de asigurări în toate cazurile în care consideră necesar, precum și prezidarea acestor ședințe;

e) luarea măsurilor care se impun din analiza rapoartelor lichidatorului, precum și soluționarea obiecțiilor împotriva acestora;

f) avizarea planului de distribuire a sumelor obținute din lichidare și supunerea acestuia tribunalului, spre confirmare;

g) admiterea planului de lichidare a unor bunuri din patrimoniul societății de asigurare debitoare, cu avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, până la acoperirea pasivului;

h) aprobarea concordatului, cu avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;

i) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezenta lege;

j) judecarea contestației societății de asigurare debitoare împotriva cererii introductive formulate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sau de creditorii de asigurări, după caz, pentru începerea procedurii de faliment;

k) judecarea contestațiilor formulate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, de societatea de asigurare debitoare ori de creditorii de asigurări, după caz, împotriva măsurilor dispuse de lichidator;

l) judecarea cererilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor privind nulitatea sau anularea unor acte prejudiciabile intereselor și drepturilor creditorilor de asigurări, anterioare deschiderii procedurii de faliment;

m) autentificarea actelor juridice încheiate de lichidator, pentru a căror validitate este necesară forma autentică;

n) solicitarea închiderii procedurii de faliment.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale, care presupun aplicarea unor reglementări specifice activității de asigurare desfășurate de societatea de asigurare debitoare, judecătorul-sindic poate cere și opinia Comisiei

de Supraveghere a Asigurărilor, în calitate de autoritate administrativă autonomă de specialitate.

Art. 40. – Potrivit prezentei legi, principalele atribuții ale lichidatorului sunt următoarele:

a) analizarea activității societății de asigurare debitoare în raport cu situația de fapt și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și a împrejurărilor care au condus la starea de insolvabilitate a acesteia, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabil falimentul societății de asigurare. Raportul se întocmește și se prezintă spre aprobare judecătorului-sindic, în cel mult 30 de zile de la data desemnării sale; un exemplar al acestui raport se va transmite și Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor. La cererea lichidatorului, pentru motive temeinice, judecătorul-sindic poate, prin încheiere, să prelungească perioada de prezentare a raportului;

b) consemnarea și înregistrarea creanțelor administratorului Fondului de garantare, precum și a oricăror altor sume cuvenite acestuia, potrivit legii, cu respectarea drepturilor, a privilegiilor și/sau a garanțiilor sale legale;

c) menținerea, rezilierea sau denunțarea unor contracte încheiate de societatea de asigurare debitoare, cu avizul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și cu aprobarea judecătorului-sindic;

d) conducerea și coordonarea activității societății de asigurare debitoare, respectiv efectuarea operațiunilor în interesul procedurii de faliment, inclusiv recuperarea de prime de asigurare restante, aferente contractelor de asigurare în vigoare la data deschiderii procedurii de faliment;

e) contractarea unor împrumuturi precum și, după caz, încheierea concordatelor, cu avizul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și cu aprobarea judecătorului-sindic, cu sau fără garantarea acestora cu activele societății de asigurare debitoare;

f) aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor societății de asigurare debitoare și luarea tuturor măsurilor corespunzătoare pentru conservarea acestora, la deschiderea procedurii;

g) angajarea persoanelor specializate necesare pentru desfășurarea activității de lichidare, precum și supravegherea și conducerea activității acestora. Angajarea, atribuțiile și nivelul salariilor acestora sunt supuse aprobării judecătorului-sindic;

h) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor prejudiciabile și/sau frauduloase, încheiate de societatea de asigurare debitoare în dauna intereselor legitime și a drepturilor creditorilor de asigurări în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

i) introducerea de acțiuni pentru anularea oricăror constituiri sau transferuri de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații îndeplinite, efectuate de către societatea de asigurare debitoare prin:

1. acte cu titlu gratuit, cu excepția sponsorizărilor în scop umanitar, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

2. acte încheiate cu un acționar ce deține cel puțin 5% din acțiunile societății de asigurare debitoare;

3. acte încheiate cu un administrator, director sau cu orice alt membru al organelor de conducere și supraveghere ale societății de asigurare debitoare;

4. acte încheiate cu orice altă persoană fizică sau juridică aflată în legătură strânsă cu societatea de asigurare debitoare. O persoană se află în legătură strânsă cu societatea atunci când:

- deține o participație directă sau prin intermediul unei relații de control de cel puțin 20% din capitalul social ori din drepturile de vot ale societății de asigurare debitoare;

- este permanent legată de societatea de asigurare debitoare prin intermediul unei relații de control sau, după caz, înfăptuiește o politică comună față de aceasta;

- exercită atribuții de control asupra societății de asigurare debitoare;

j) introducerea de acțiuni pentru anularea constituirilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terțe persoane, precum și pentru restituirea de către acestea a tuturor bunurilor transmise și a valorii altor prestații, îndeplinite de societatea de asigurare debitoare în dauna creditorilor de asigurări prin:

1. acte încheiate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția părților implicate de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii de asigurări sau de a le leza în orice mod interesele legitime și drepturile acestora;

2. orice operațiuni comerciale în care prestația societății de asigurare debitoare o depășește în mod vădit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;

3. acte de transfer de proprietate către un creditor în folosul acestuia sau pentru stingerea unei datorii anterioare, efectuate în cele 180 de zile anterioare deschiderii procedurii, dacă suma pe care creditorul ar putea să o obțină în cadrul procedurii este mai mică decât valoarea actului de transfer;

4. constituirea sau perfectarea unei garanții reale pentru o creanță care era chirografară în cele 120 de zile anterioare deschiderii procedurii;

5. acte de transfer cu titlu gratuit, cu excepția sponsorizărilor în scop umanitar derulate conform dispozițiilor legale, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii falimentului;

6. acte încheiate de persoanele semnificative sau de acționarii semnificativi cu societatea de asigurare debitoare în cadrul căreia dețin această calitate, în anul anterior începerii procedurii falimentului;

k) examinarea creanțelor asupra societății de asigurare debitoare și, după caz, formularea obiecțiilor împotriva acestora;

l) primirea sumelor aferente primelor de asigurare restante pe seama societății de asigurare debitoare, cu consemnarea acestora în termen de 24 de ore în conturile Fondului de garantare, cu drept exclusiv de dispoziție a administratorului Fondului;

m) urmărirea încasării oricăror creanțe din patrimoniul societății de asigurare debitoare, rezultate din transferul de bunuri sau de sume de bani, efectuate de aceasta anterior înregistrării cererii introductive de deschidere a procedurii;

n) întocmirea unui raport lunar asupra evoluției procedurii de faliment, pe care îl va prezenta judecătorului-sindic, spre aprobare, și îl va transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, precum și administratorului Fondului de garantare;

o) sesizarea judecătorului-sindic despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

p) încheierea oricăror documente, în numele societății de asigurare debitoare, inițierea și coordonarea, în numele acesteia, a oricărei acțiuni sau proceduri legale;

r) întocmirea bilanțului final de lichidare. Dacă lichidarea se prelungește peste durata unui exercițiu financiar, lichidatorul este obligat să întocmească bilanțul contabil anual și să îl depună la organele și la termenele prevăzute în modelele situațiilor financiar-contabile pentru societăți comerciale;

s) îndeplinirea oricăror dispoziții ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emise, în calitate de autoritate administrativă autonomă de specialitate competentă, în cazurile expres prevăzute de lege, cu aprobarea judecătorului-sindic, în vederea garantării apărării intereselor și drepturilor creditorilor de asigurări;

t) lichidarea bunurilor și a drepturilor din patrimoniul societății de asigurare debitoare, cu avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și înștiințarea administratorului Fondului de garantare, precum și cu aprobarea judecătorului-sindic, urmărindu-se valorificarea optimă a acestora, în scopul achitării datoriilor către creditorii de asigurări, prin:

1. tranzacții privind cumpărarea de active și asumarea de pasive prin care o societate de asigurare, cu o situație financiară bună sau foarte bună, achiziționează, în tot sau în parte, activele societății de asigurare debitoare și își asumă, parțial sau total, pasivele acesteia;

2. vânzarea de bunuri, precum: clădiri, terenuri, aparatură, valori mobiliare;

3. orice alte procedee de realizare a activelor societății de asigurare debitoare, cum ar fi cesiunile de creanță sau novațiile realizate în interesul procedurii falimentului la o valoare negociată;

u) întocmirea de rapoarte lunare în legătură cu activitatea de lichidare, care vor fi supuse aprobării judecătorului-sindic; după aprobarea lor, rapoartele vor fi înaintate atât Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, cât și administratorului Fondului de garantare;

v) efectuarea oricăror acte de procedură cerute de prezenta lege.

Art. 41. – (1) Societatea de asigurare debitoare și/sau oricare dintre creditorii de asigurări, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, precum și administratorul Fondului de garantare, după caz, pot face contestație împotriva măsurilor luate de judecătorul-sindic și/sau de lichidator. Contestația se formulează în termen de cel mult 5 zile de la data luării la cunoștință despre măsurile contestate.

(2) Contestația se soluționează de tribunal cu celeritate și cu precădere. Dacă apreciază că este necesar, tribunalul ține o ședință, cu citarea contestatorului, a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, a creditorilor de asigurări și/sau a administratorului Fondului de garantare, după caz, cu participarea obligatorie a judecătorului-sindic.

Art. 42. – Pentru motive temeinice, tribunalul poate să-l înlocuiască pe judecătorul-sindic, în orice stadiu al procedurii, prin încheiere irevocabilă, dată în ședința camerei de consiliu. Lichidatorul poate fi înlocuit de judecătorul-sindic, cu avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 43. – Rapoartele pe care lichidatorul este obligat să le întocmească în conformitate cu prevederile legii se transmit obligatoriu și Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, precum și administratorului Fondului de garantare. Neîndeplinirea obligației lichidatorului constituie motiv temeinic pentru admiterea cererii de înlocuire a acestuia, conform art.42.

SECȚIUNEA a 2-a

Deschiderea procedurii falimentului. Efectele deschiderii procedurii

Art. 44. – (1) În condițiile prezentei legi, deschiderea procedurii falimentului împotriva societății de asigurare debitoare se dispune prin hotărâre a tribunalului.

(2) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are drept consecință retragerea de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a autorizației de funcționare a societății de asigurare debitoare, dacă această măsură nu s-a dispus anterior pronunțării hotărârii. Lichidatorul sau orice altă persoană desemnată în acest scop de către autoritatea competentă va publica hotărârea tribunalului în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform modalităților prevăzute de lege în materie de publicare, precum și în cel puțin două ziare de circulație națională. Odată cu publicarea, va comunica hotărârea atât Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, cât și administratorului Fondului de garantare.

(3) Retragerea autorizației de funcționare nu împiedică lichidatorul sau orice altă persoană împuternicită în acest sens de către acesta să desfășoare unele dintre operațiunile de asigurare ale societății de asigurare debitoare, în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat, în scopul finalizării procedurii de faliment. Aceste operațiuni se vor putea desfășura numai cu avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(4) Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului are ca efect suspendarea tuturor acțiunilor judiciare sau extrajudiciare și a procedurilor individuale de executare silită îndreptate împotriva societății de asigurare debitoare. Creanțele pretinse în aceste procese se înregistrează la dosarul de faliment al tribunalului și se supun examinării și înscrierii lor în tabelul creditorilor, potrivit legii. Efectele procedurii de faliment asupra unui proces civil în curs privind un bun sau un drept de care a fost deposedată societatea de asigurare sunt reglementate de legea statului membru în care procesul este în curs.

(5) Creanțele de asigurări, constatate prin titluri executorii obținute ulterior momentului pronunțării hotărârii de faliment, se înregistrează la tribunal, sub sancțiunea decăderii din drept, în termen de cel mult 10 zile de la data obținerii titlului. Lichidatorul este obligat să examineze și, dacă este cazul, să înscrie aceste creanțe în tabelul creditorilor, cu respectarea ordinii de preferință și/sau a privilegiilor ori a garanțiilor legale ale acestora. În toate cazurile, cererea de înregistrare a acestor creanțe nu poate fi depusă mai târziu de data întocmirii tabelului definitiv al creanțelor, conform legii.

Art. 45. – (1) După darea hotărârii privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare debitoare, lichidatorul întocmește raportul prevăzut la art.40 lit.a), cu precizarea, între altele, și a propunerilor privind modalitățile concrete de lichidare a bunurilor și a drepturilor din patrimoniul debitoarei, prevăzute la art. 40 lit.t).

(2) În cazul aprobării de către tribunal a modalității de lichidare prevăzute la art.40 lit.t) pct.1, lichidatorul organizează de îndată, dacă modalitatea aprobată prevede, negocierea privind tranzacția de cumpărare de active și asumare de pasive. Lichidatorul organizează, în acest scop, o ședință de informare cu toate societățile de asigurare considerate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor eligibile, în vederea prezentării termenilor și a condițiilor negocierii. Înainte de ținerea ședinței, lichidatorul este obligat să semneze cu societățile de asigurare respective un acord de confidențialitate, prin care acestea se angajează, în condițiile legii, să păstreze secretul profesional cu privire la informațiile referitoare la societatea de asigurare debitoare care face obiectul negocierii.

Art. 46. – (1) Lichidatorul redactează și transmite societăților de asigurare interesate în efectuarea unei tranzacții conform art.45, participante la ședința de informare, o cerere de ofertă privind cumpărarea de active și asumarea de pasive; transmiterea cererii de ofertă se face în regim de confidențialitate.

(2) În funcție de interesul manifestat de societățile de asigurare participante la ședința de informare, cererea de ofertă va cuprinde, în principal, următoarele elemente:

a) categorii de active și pasive ce urmează a face obiectul tranzacției, precum și volumul acestora, încadrate în funcție de gradul de lichiditate și exigibilitate;

b) valoarea de lichidare pentru fiecare categorie de active;

c) termenul de înaintare către lichidator a ofertelor societăților de asigurare respective privind tranzacțiile propuse de cumpărare de active și de asumare de pasive;

d) elementele cuprinse în registrul special de evidență a activelor prevăzut în anexa nr.2 la Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

(3) Ofertele societăților de asigurare se transmit lichidatorului, în plic închis, în termen de cel mult 10 zile de la data primirii cererii de ofertă a acestuia; lichidatorul va analiza ofertele în cel mai scurt timp și va alege oferta societății/societăților de asigurare cu care urmează să încheie tranzacția, cu respectarea principiului costului minim presupus.

Art. 47. – În situația în care nu se primesc oferte în termenul menționat la art.46 alin.(3) sau ofertele primite nu sunt corespunzătoare potrivit cu cerințele de fezabilitate ale unei astfel de tranzacții ori această tranzacție nu este avizată de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sau nu este aprobată de tribunal, după caz, lichidarea bunurilor și a drepturilor din patrimoniul societății debitoare urmează a se efectua prin alte metode/procedee/modalități prevăzute de lege.

Art. 48. – (1) De la data rămânerii irevocabile a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, în condițiile prezentei legi, administratorul Fondului de garantare este în drept să efectueze plăți, din disponibilitățile acestui Fond, în vederea achitării sumelor cuvenite creditorilor de asigurări, potrivit legii.

(2) Este interzis creditorilor de asigurări ale căror creanțe de asigurări au fost plătite de la Fondul de garantare să mai înregistreze

cereri și/sau să mai solicite valorificarea creanțelor și/sau plata sumelor pretinse, în cadrul procedurii falimentului societății de asigurare debitoare. Administratorul Fondului de garantare este îndreptățit să solicite autorităților competente stabilirea răspunderii pretenșilor creditori și să-i oblige pe aceștia la restituirea sumelor încasate în mod necuvenit.

Art. 49. – (1) Creanțele de asigurări se bucură de prioritate absolută față de orice alte creanțe, în ceea ce privește activele admise să reprezinte rezervele tehnice ale societății de asigurare aflate în procedură de faliment. Aceste creanțe se plătesc în lei, imediat după plata creanțelor prevăzute la art.108 pct.1 din Legea nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Creanțele administratorului Fondului de garantare sunt creanțe de asigurări, în sensul prezentei legi, și se achită în ordinea de preferință prevăzută la alin.(1), beneficiind de toate drepturile și/sau garanțiile ori privilegiile legale ale acestora, ca urmare a subrogării în drepturile creditorilor de asigurări ale căror sume cuvenite au fost achitate din disponibilitățile Fondului.

SECȚIUNEA a 3-a

Răspunderea organelor de conducere, a cenzorilor și a auditorilor financiari, a organelor de control intern și a personalului de execuție din cadrul societății de asigurare debitoare, ajunsă în stare de insolvabilitate.

Închiderea procedurii falimentului

Art. 50. – (1) Tribunalul poate dispune ca o parte din pasivul societății de asigurare ajunse în stare de insolvabilitate să fie suportată de către membrii organelor de conducere, cenzori și auditori financiari, personalul de execuție și/sau cu atribuții de control intern, care au deținut funcțiile respective în cei 3 ani anteriori începerii procedurii, dacă au contribuit la ajungerea societății de asigurare în această situație, prin una dintre următoarele fapte:

a) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea societății de asigurare;

b) au dispus în interes personal continuarea unei activități care conducea în mod vădit societatea de asigurare la încetarea de plăți;

c) au folosit activele și/sau creditele societății de asigurare în folosul lor propriu;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au facilitat dispariția unor documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu reglementările în vigoare;

e) au deturnat ori au ascuns o parte din activul societății de asigurare sau au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura societății de asigurare fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în cele 60 de zile premergătoare intervenirii stării de insolvabilitate, au plătit sau au dispus să se plătească, cu preferință, unui creditor, în dauna celorlalți creditori de asigurări;

h) au întocmit situații financiare anuale, alte situații contabile ori raportări, cu nerespectarea prevederilor legale;

i) nu au îndeplinit sau au îndeplinit în mod necorespunzător măsurile administrative de redresare financiară aplicate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor ori, după caz, au dat dispoziții fără avizul sau aprobarea acestei autorități, conducând astfel la starea de insolvabilitate și la declanșarea procedurii de faliment împotriva societății de asigurare;

j) în cadrul acțiunilor interne de verificare, nu au identificat și/sau nu au sesizat, din culpa acestora, faptele care au condus la fraude și/sau la o gestiune defectuoasă a patrimoniului societății de asigurare.

(2) Dispozițiile alin.(1) se aplică și acelor persoane care exercită funcțiile menționate la data sau ulterior intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 51. – Sumele plătite de persoanele prevăzute la art.50 alin.(1) intră în patrimoniul societății de asigurare debitoare și sunt destinate plății datoriilor acesteia, potrivit legii.

Art. 52. – (1) În vederea adoptării hotărârii de obligare a persoanelor prevăzute la art.50 alin.(1) la plata parțială a pasivului societății de asigurare insolubile, tribunalul poate fi sesizat de către judecătorul-sindic, de lichidator sau de oricare dintre creditorii de asigurări, precum și de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor. Pe baza actelor din dosarul cauzei, tribunalul poate încuviința instituirea unor măsuri asigurătorii.

(2) Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art.50 alin.(1) se efectuează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu excepția cazurilor când prin lege se dispune altfel.

Art. 53. – (1) În condițiile prezentei legi, procedura falimentului se încheie de tribunal, prin hotărâre, la solicitarea judecătorului-sindic, în situația în care se constată, după caz, una din următoarele împrejurări:

- a) s-a aprobat raportul final;
- b) toate fondurile și/sau bunurile din averea societății de asigurare debitoare au fost distribuite;
- c) creanțele creditorilor de asigurări au fost plătite în baza unui concordat ori a unei alte măsuri asemănătoare;
- d) toate sumele cuvenite Fondului de garantare au fost recuperate de către acesta.

(2) Hotărârea tribunalului se notifică de către judecătorul-sindic tuturor părților implicate, în condițiile prezentei legi și ale prevederilor Legii nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Sumele rămase după satisfacerea drepturilor tuturor persoanelor îndreptățite, potrivit legii, se virează la Fondul de garantare, în vederea administrării și gestionării lor conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 54. – În orice stadiu al procedurii, tribunalul poate pronunța o hotărâre de închidere a procedurii dacă se constată că nu există active în patrimoniul societății de asigurare debitoare ori că acestea sunt insuficiente pentru acoperirea cheltuielilor administrative și nici un creditor nu se oferă să avanseze sumele necesare.

Art. 55. – Dispozițiile prezentului capitol se completează, în ceea ce privește procedura de faliment a unei societăți de asigurare, cu prevederile Legii nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

CAPITOLUL IV

Reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței societăților de asigurare

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare. Competențe și legea aplicabilă

Art. 56. – Prezentul capitol reglementează:

a) procedura falimentului societăților de asigurare, persoane juridice române și a sucursalelor acestora cu sediul pe teritoriul altor state membre, aflate în stare de insolvență;

b) condițiile în care autoritățile implicate se informează și se consultă reciproc în ceea ce privește procedura de faliment a societăților de asigurare.

Art. 57. – (1) Instanța determinată conform legii române este singura autoritate competentă împuternicită să decidă cu privire la aplicarea procedurii falimentului în ceea ce privește o societate de asigurare, persoană juridică română, inclusiv sucursalele acesteia din alte state membre. Hotărârea instanței se poate lua în absența ori după adoptarea unor măsuri de redresare financiară. Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, precum și efectele acesteia se află sub incidența legii statului român. Prevederile art.9 și art. 10 se aplică în mod corespunzător.

(2) Hotărârea autorității competente prevăzute la alin.(1), privind deschiderea procedurii falimentului împotriva unei societăți de asigurare persoană juridică română, inclusiv în ceea ce privește sucursalele acesteia din alte state membre, este recunoscută, fără o altă formalitate, pe teritoriile tuturor celorlalte state membre și își produce efectele în aceste state, de îndată ce decizia își produce efectele în statul român.

(3) Autoritatea competentă prevăzută la alin.(1) informează de îndată Comisia de Supraveghere a Asigurărilor cu privire la hotărârea de a deschide o procedură de faliment, inclusiv cu privire la efectele practice pe care o astfel de procedură le poate avea; informarea se face înainte de adoptarea hotărârii sau imediat după aceea. Comisia de Supraveghere a Asigurărilor informează de urgență autoritățile de supraveghere din toate celelalte state membre despre hotărârea de a

deschide procedura falimentului, inclusiv despre efectele concrete posibile ale unei astfel de proceduri.

(4) Dispozițiile alin.(1) – (3) nu împiedică aplicarea prevederilor referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor instanței.

Art. 58. – (1) După informarea prevăzută la art.57 alin.(3), Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

(2) Prevederile art.9 – 11 se aplică în mod corespunzător.

Art. 59. – (1) Instanța determinată potrivit legii române este în drept și poate solicita înregistrarea hotărârii de deschidere a procedurii falimentului unei societăți de asigurare debitoare în registrul imobiliar, în registrul comerțului, precum și/sau în orice alt registru public ținut în alte state membre.

(2) În toate cazurile în care înregistrarea prevăzută la alin.(1) este obligatorie conform legii statului membru respectiv, instanța dispune toate măsurile necesare efectuării acestei operațiuni. Cheltuielile ocazionate cu înregistrarea se consideră cheltuieli ale procedurii.

Art. 60. – (1) Lichidatorul desemnat potrivit art.39 alin.(1) lit.c) poate acționa pe teritoriul unor state membre gazdă, fără a fi necesară o altă formalitate, fie în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanței competente care l-a desemnat, fie în temeiul unui certificat emis de aceasta. Actul de desemnare poate fi tradus în limba oficială sau în una dintre limbile statului membru pe teritoriul căruia lichidatorul urmează să acționeze, fără a fi necesară legalizarea acestuia sau orice altă formă similară.

(2) Lichidatorul poate exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române și poate numi orice persoane care să îl ajute și/sau să îl reprezinte în derularea procedurii pe teritoriul acelor state, în special în scopul de a înlătura dificultățile întâmpinate de creditorii de asigurări din aceste state. În aceleași condiții, lichidatorul desemnat potrivit legii unui alt stat membru poate acționa pe teritoriul statului român, atunci când acesta este stat membru gazdă.

(3) În exercitarea competențelor sale, lichidatorul se supune legilor statului pe teritoriul căruia acționează, în special în ceea ce

privește procedurile de valorificare a activelor și furnizarea informațiilor angajaților societății de asigurare din statul membru respectiv; competențele exclud utilizarea forței sau dreptul de a soluționa litigii ori dispute de orice fel.

Art. 61. – În situația în care, după deschiderea procedurii falimentului, o societate de asigurare înstrăinează cu titlu oneros un activ imobiliar, o navă și/sau o aeronavă supusă înscrierii într-un registru public sau, după caz, valori mobiliare și/sau titluri a căror existență sau transfer presupune introducerea într-un registru sau cont stabilit prin lege ori care sunt plasate într-un sistem central de depozite reglementat de legea unui stat membru, validitatea actului respectiv se află sub incidența legii statului membru pe teritoriul căruia se află activul imobiliar sau sub autoritatea căruia se ține registrul/contul/sistemul respectiv.

SECȚIUNEA a 2-a

Informarea și drepturile creditorilor de asigurări

Art. 62. – (1) După deschiderea procedurii de redresare financiară sau, după caz, a falimentului împotriva unei societăți de asigurare, persoană juridică română, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor sau, după caz, lichidatorul îi informează de îndată pe creditorii de asigurări cunoscuți care au reședința obișnuită, domiciliul ori sediul social în România sau într-un alt stat membru.

(2) Informarea se face sub forma unei notificări scrise, comunicate în mod individual fiecărui creditor de asigurări, și se referă, în special, la termenele-limită, sancțiunile prevăzute pentru nesocotirea acestor termene, organismul sau autoritatea abilitată să accepte prezentarea creanțelor sau observațiile referitoare la creanțe și alte măsuri prevăzute, cerințele legale pentru luarea în considerare a creanțelor de către instanța competentă cu înregistrarea cererilor de admitere a acestora sau a observațiilor în legătură cu aceste creanțe. Notificarea va indica, de asemenea, dacă sunt sau nu supuse verificării creanțele preferențiale sau cele pentru care au fost constituite garanții reale. În cazul creanțelor de asigurare, notificarea va indica în plus efectele generale ale procedurii de lichidare asupra contractelor de asigurare, în special data la care contractele de asigurare sau operațiunile

vor înceta să producă efecte, precum și drepturile și îndatoririle persoanelor asigurate în ceea ce privește contractul sau operațiunea.

(3) Informarea prevăzută la alin.(2) se face în limba română. În acest scop, se folosește un formular cu titlul „*Invitație de a prezenta o creanță; termene ce trebuie respectate*” sau, după caz, „*Invitație de a prezenta observații referitoare la o creanță; termene ce trebuie respectate*”, scris în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene. În orice caz, dacă un creditor cunoscut deține o creanță de asigurare, informarea cuprinsă în notificare va fi furnizată în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale a/ale statelor membre în care creditorul își are reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central, după caz.

Art. 63. – (1) Creditorii de asigurări care, după caz, au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central pe teritoriul unui stat membru, inclusiv autoritățile publice din acel stat, au dreptul să prezinte și să înregistreze creanțe de asigurări sau să facă observații scrise referitoare la acestea, în condițiile prezentei legi.

(2) Declarațiile de creanțe și/sau, după caz, observațiile cu privire la acestea se adresează administratorului Fondului de garantare și/sau lichidatorului și se transmit în limba oficială ori în una dintre limbile oficiale a/ale statului membru, situații în care aceste înscrisuri vor purta în mod obligatoriu mențiunea în limba română: “*Declarație de creanțe*” sau, după caz, “*Observații referitoare la creanțe*”.

(3) Creanțele creditorilor de asigurări care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central într-un stat membru beneficiază de același tratament și de același rang ca și creanțele de asigurări de aceeași natură, susceptibile de a fi prezentate de creditorii de asigurări care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul central în România.

(4) Creditorii de asigurări care își exercită drepturile prevăzute la alin.(1) sunt obligați să transmită copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă acestea există, să indice natura creanței, momentul nașterii și valoarea acesteia, dacă există privilegii, garanții reale și alte asemenea drepturi, precum și care sunt creanțele astfel garantate. Creditorii de asigurări nu sunt obligați să indice prioritatea acordată creanțelor de asigurare în conformitate cu art. 49.

(5) Administratorul Fondului de garantare și/sau lichidatorul, după caz, este obligat să asigure informarea periodică a creditorilor de asigurări în condițiile legii, în special cu privire la progresele înregistrate în valorificarea activelor societății de asigurare debitoare.

(6) Autoritățile de supraveghere ale statelor membre pot solicita informații privind evoluția procedurii de faliment de la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

SECȚIUNEA a 3-a

Reguli privind procedura redresării financiare și a falimentului aplicabilă sucursalelor societăților de asigurare din alte state membre, care au sediul în România

Art. 64. – Autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine sunt singurele împuternicite să decidă în ceea ce privește deschiderea unei proceduri de redresare financiară sau, după caz, a unei proceduri de faliment împotriva unei societăți de asigurare, inclusiv cu privire la sucursalele acesteia stabilite în statele membre. Legea statului membru de origine se aplică în conformitate cu dispozițiile art.9 – 11 și ale art.61.

Art. 65. – (1) Procedura redresării financiare sau a falimentului, dispusă asupra unei societăți de asigurare dintr-un alt stat membru care desfășoară activitate pe teritoriul României, se aplică fără alte formalități pe teritoriul României și produce efecte în condițiile și de la data prevăzute în legislația din statul membru respectiv. În aceleași condiții, procedurile instituite prin prezenta lege se aplică pe teritoriul statelor membre în ceea ce privește o societate de asigurare, persoană juridică română, inclusiv sucursalele acesteia stabilite pe teritoriul acelor state.

(2) Procedura falimentului se aplică potrivit cu legislația din statul membru de origine, cu excepțiile expres prevăzute de lege.

(3) La primirea notificării corespunzătoare de la autoritatea competentă a statului membru de origine, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor informează de îndată creditorii de asigurări despre decizia de deschidere a unei proceduri de faliment, prin publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 66. – (1) Persoanele împuternicite să aplice măsurile dispuse de autoritățile competente din statul membru de origine pot acționa, fără nici o altă formalitate, pe teritoriul României în baza unei copii certificate de pe actul de numire sau a unui certificat emis de autoritatea respectivă, însoțite de traducerea în limba română.

(2) Persoanele prevăzute la alin.(1) pot să-și exercite pe teritoriul României toate competențele care le revin potrivit legislației statului membru de origine; aceste persoane vor putea să numească alte persoane care să le reprezinte pe teritoriul României, inclusiv în scopul acordării asistenței creditorilor de asigurări pe parcursul aplicării măsurilor în cauză.

(3) În exercitarea atribuțiilor și competențelor lor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin.(1) sunt obligate să respecte legislația română, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților din România ai societății de asigurare străine.

Art. 67. – Autoritățile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine sau lichidatorul, după caz, au obligația să comunice în ceea ce privește decizia de deschidere a procedurii de redresare financiară sau a procedurii de faliment, după caz, oficiului registrului comerțului la care societatea de asigurare respectivă este înregistrată, pentru a fi efectuate mențiunile corespunzătoare.

Art. 68. – (1) Instanța competentă, potrivit legii române, este obligată să informeze de îndată, prin intermediul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, autoritățile competente din statele membre gazdă asupra hotărârii de deschidere a procedurii falimentului, inclusiv asupra efectelor pe care le poate avea această procedură, dacă hotărârea a fost dispusă cu privire la o sucursală sau o filială din România a unei societăți de asigurare având sediul stabilit în alt stat decât un stat membru, dar care are deschise sucursale și/sau filiale pe teritoriul altor state membre.

(2) Informarea se va face înainte de pronunțarea hotărârii de deschidere a procedurii sau imediat după acest moment și va preciza dacă autorizația de funcționare a sucursalei sau a filialei respective a fost retrasă.

SECȚIUNEA a 4-a

Sucursalele societăților de asigurare din statele terțe

Art. 69. – (1) Sub rezerva definițiilor prevăzute la art.3 și în scopul aplicării prezentei legi la procedura de redresare financiară și, respectiv, la procedura de faliment privind o sucursală situată într-un stat

membru și aparținând unei societăți de asigurare al cărei sediu central este localizat în afara Comunității:

a) *stat membru de origine* înseamnă statul membru în care sucursala a primit o autorizație de funcționare;

b) *autorități de supraveghere și autorități competente* înseamnă autoritățile statului membru în care sucursala a primit autorizația.

(2) În cazul în care o societate de asigurare al cărei sediu central se află în afara Comunității are sucursale stabilite în cel puțin două state membre, fiecare sucursală beneficiază de un tratament independent în ceea ce privește aplicarea prezentei legi. Autoritățile competente și autoritățile de supraveghere, precum și lichidatorii desemnați din aceste state membre vor coopera și își vor coordona acțiunile, în vederea exercitării atribuțiilor și competențelor stabilite de lege.

CAPITOLUL V

Sanctiuni

Art. 70. – Încălcarea prevederilor prezentei legi și/sau ale normelor emise în aplicarea acesteia se constată și se sancționează de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 71. – (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) neîndeplinirea obligației de punere la dispoziția Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a documentelor și a informațiilor solicitate, conform art.6 alin.(1);

b) nedeterminarea și/sau necomunicarea către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în termen de 48 de ore de la solicitare, a situației financiare, precum și a marjei de solvabilitate minime ale societății de asigurare, conform art.6 alin.(2);

c) neaplicarea sau aplicarea necorespunzătoare a măsurilor dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor prin decizia de redresare financiară, conform art.8 alin.(2) și alin.(3) lit.a);

d) neîntocmirea și/sau nedeplinirea în termen la sediul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor a planului de redresare financiară ori, după caz, a programului de finanțare, conform art.12 și art.15 lit.a);

e) nerespectarea și/sau îndeplinirea în mod necorespunzător a măsurilor și a dispozițiilor cuprinse în planul de redresare financiară sau, după caz, în programul de finanțare aprobate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, conform art.14 alin.(1) și art.15 lit.a);

f) încălcarea, în orice mod, a obligației de aducere la cunoștință creditorilor de asigurări despre măsurile de redresare financiară dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, conform art.14;

g) încălcarea, în orice mod, a obligației de aducere la cunoștință administratorului special despre decizia de redresare financiară și măsurile dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, conform art.17 alin.(1);

h) încălcarea, în orice mod, a obligației de predare către administratorul Fondului de garantare a evidenței complete a dosarelor de daună, precum și a evidențelor tehnico-operative și contabile aferente acestora, conform art.23 alin.(1);

i) încălcarea, în orice mod, a obligațiilor privind înregistrarea cererii de deschidere a procedurii falimentului, în conformitate cu dispozițiile art.29.

(2) Faptele contravenționale prevăzute la alin.(1) se sancționează după cum urmează:

a) amendă, aplicabilă societății de asigurare - de la 150.000.000 lei la 300.000.000 lei;

b) amendă, aplicabilă persoanelor semnificative ale societății de asigurare - de la 50.000.000 lei la 150.000.000 lei.

(3) Amenda va fi aplicată societății de asigurare și/sau persoanelor semnificative care au participat la comiterea faptelor contravenționale. Sancțiunea amenzii se va aplica, separat, fiecărei persoane care a participat la săvârșirea contravenției.

(4) În funcție de natura și de gravitatea faptei, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate aplica, odată cu amenda prevăzută la alin.(2), oricare dintre sancțiunile prevăzute la art.39 alin.(3) lit.d) și e) din Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 72. – Procedura de faliment, deschisă împotriva societăților de asigurare și aflată pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentei legi, continuă să se desfășoare și se încheie în condițiile prezentei legi.

Art. 73. – Dispozițiile art. 56-69 din prezenta lege se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește raporturile de drept

internațional privat în domeniul redresării financiare a societăților de asigurare, de asigurare-reasigurare, de reasigurare, a societăților mutuale de asigurări, inclusiv sucursalele acestora cu sediul în străinătate, precum și sucursalelor și filialelor societăților de asigurare din alte state terțe, care au sediul în România, inclusiv în ceea ce privește informarea și drepturile creditorilor de asigurări.

Art. 74. – (1) Procedura falimentului reglementată de prezenta lege, declanșată împotriva unei societăți de asigurare care cumpără un bun, nu afectează drepturile garantate ale vânzătorului atunci când, în momentul deschiderii procedurii respective, bunul respectiv se află situat pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul în care procedurile respective au fost deschise.

(2) Procedura de faliment declanșată împotriva unei societăți de asigurare care vinde un bun, după livrarea acestuia, nu constituie o cauză de rezoluțiune sau de denunțare a vânzării și nu împiedică dobândirea de către cumpărător a proprietății, dacă bunul respectiv se află, la momentul deschiderii procedurii, pe teritoriul unui stat membru, altul decât acela în care procedurile respective au fost deschise.

(3) Prevederile alin.(1) și (2) nu împiedică exercitarea acțiunilor privind nulitatea, anularea și/sau inopozabilitatea, reglementate de legea statului român.

Art. 75. – (1) Procedura financiară și a falimentului reglementată de prezenta lege nu împiedică și nu afectează exercitarea drepturilor creditorilor de asigurări privind compensarea creanțelor lor cu creanțele societății de asigurare supuse acestor proceduri, în condițiile legii.

(2) Prevederile art.74 alin.(3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 76. – (1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor art.9 - 11, efectele deschiderii unei proceduri de redresare financiară sau de faliment, după caz, asupra drepturilor și obligațiilor participanților la o piață reglementată se află numai sub incidența legii aplicabile pieței respective.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu împiedică acțiunile privind nulitatea, anularea și/sau inopozabilitatea reglementate de legea statului român, care pot fi exercitate pentru a nu ține seama de plățile sau tranzacțiile efectuate în conformitate cu legea aplicabilă pieței respective.

Art. 77. – Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr.136/1995, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr.64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr.105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat, ale Legii nr.637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței, precum și ale Codului de procedură civilă.

Art. 78. – Prezenta lege transpune prevederile Directivei 2001/17/CE privind reorganizarea și lichidarea societăților de asigurări, cu excepția anexei la directivă.

Art. 79. – Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 80. – La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Capitolul VI, “Redresarea, reorganizarea și lichidarea asigurătorilor” din Legea nr.32/2000, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.148 din 10 aprilie 2000;

b) Ordinul Președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr.12/2001 pentru punerea în aplicare a Normelor privind insolvabilitatea asigurătorului și administratorul special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 22 ianuarie 2002;

c) Ordinul Președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr.14/2001 pentru punerea în aplicare a Normelor privind transferul de portofoliu, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 22 ianuarie 2002;

d) Ordinul Președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr.3/2002 pentru punerea în aplicare a Normelor privind constituirea, utilizarea și gestionarea Fondului de protejare a asiguraților, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 16 mai 2002.

Art. 81. – În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va emite norme specifice de aplicare a dispozițiilor prezentei legi.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 19 octombrie 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu